

عنوان مقاله:

واکاوی معنای «ایطا الفرش» در روایات نبوی (ص)

محل انتشار:

مجله مطالعات فهم حدیث، دوره 7، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رسول محمدجعفری - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه شاهد

سیدحامد حسینی خامنه - استادیار گروه فقه و حقوق دانشگاه شاهد

اصغر هادوی کاشانی - استادیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

از مهمترین تلاشها در آستان روایات- که مورد تاکید معصومان (ع) بوده است- کوشش برای فهم معنای صحیح آنها است. این مهم زمانی اهمیت دو چندانی خواهد داشت که معنای روایتی دشوار باشد یا به بد فهمی دچار گردد. نمونه این نوع روایات، یکی از فقرات سخنان پیامبر (ص): «ان لا یوطئن فرشکم» میباشد که در خطبه حجهالوداع ایراد گردیده است. عزیزه خبری از فعالان نظریه فمینیسم اسلامی- قرآنی، فقره مذکور را در معنای زنا تبیین کرده است و ضرب زن در آیه ۳۴ سوره نسا را صرفا زمانی جایز دانسته که زن به زنا دچار شود. از اینرو پژوهش حاضر با روش توصیفی- تحلیلی در پی پاسخ به این سوال برآمده که تحلیل معنای «ایطا الفرش» در «ان لا یوطئن فرشکم» در روایات نبوی (ص) چگونه است؟ یافتههای تحقیق حکایت از آن دارد که سخن پیامبر (ص) ناظر بر رفتاری معروف در میان عرب است، طبق این عادت، زنان با مردان بیگانه سخن میگفتند و آن را ناروا نمیدانستند. چون آیه حجاب فرود آمد، زنان در پرده حجاب قرار گرفتند و مردان از گفتگو و مجالست با زنان نهی شدند. البته نهی از سخن گفتن زن و مرد بیگانه به شکل گفتگوها و تعاملات رایج و عادی در جامعه آن روز نبوده است بلکه احتمالا سخن گفتنی همراه با طرح دوستی و آلوده شدن به گناه بوده است.

کلمات کلیدی:

روایات نبوی (ص) خطبه حجهالوداع فقه الحدیث «ایطا الفرش»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172291>

